

20

ΣΠΟΥΔΑΙΑ

Αξέρια

άλλαξαν

τον **Κόσμο**

Περιεχόμενα

Προς όλα τα αγόρια που βάζουν στόχους... 5

Μεγάλοι Ηγέτες

Μέγας Αλέξανδρος	6
Ναπολέον Βοναπάρτης	10
Μαχάτμα Γκάντι	14

Αθλητές

Τζέσε Όουενς	18
Πελέ	22

Εφευρέτες και Επιστήμονες

Ισαάκ Νεύτων	26
Νικόλα Τέσλα	30

Ζωγράφοι

Μιχαήλ Άγγελος	34
Πάμπλο Πικάσο	38

Κινηματογραφιστές

Ουόλτ Ντίσνεϊ	42
Τζορτζ Λούκας	46

Συγγραφείς

Τσαρλς Ντίκενς	50
Ρόαλντ Νταλ	54

Διάσημες Μορφές

Μοχάμεντ Άλι	58
Στιβ Τζομπς	62

Μουσικοί και Τραγουδιστές

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ	66
Έλβις Πρίσλεϊ	70
Μπομπ Ντίλαν	74

Εξερευνητές

Μάρκο Πόλο	78
Γιούρι Γκαγκάριν	82

Χρονολόγιο	84
Συγγραφείς και εικονογράφοι	86
Βιβλιογραφία	87

Προς όλα τα αγόρια που βάζουν στόχους...

Σ' αυτό το βιβλίο θα βρείτε είκοσι παραδείγματα σπουδαίων ανθρώπων.

Διαβάζοντας για τη ζωή τους θα εντοπίσετε τι έκαναν και πώς διαμορφώθηκε ο χαρακτήρας τους όχι μόνο μετά τις ανακαλύψεις, τις κατακτήσεις και τις εφευρέσεις που τους έκαναν διάσημους, αλλά –το κυριότερο– όταν ήταν περίπου στην ίδια ηλικία με εσάς και κανένας δεν φανταζόταν τι θα πετύχαιναν στο μέλλον.

Αρχικά, πολλοί από αυτούς συνάντησαν απίστευτες δυσκολίες. Ωστόσο, τα εμπόδια αυτά αποδείχτηκαν η κινητήρια δύναμη που τους ώθησε να κυνηγήσουν τα όνειρά τους και να κατακτήσουν τις επιτυχίες για τις οποίες τους θυμόμαστε μέχρι σήμερα.

Διαβάστε προσεκτικά και προσπαθήστε να νιώσετε την ίδια περιέργεια και αποφασιστικότητα με εκείνους, ώστε να καταλάβετε πώς πέτυχαν τόσο σημαντικά πράγματα.

**Προσπαθήστε να ακολουθήσετε
το παράδειγμά τους και ίσως
διαπιστώσετε ότι είστε και εσείς
ένα σπουδαίο αγόρι που θα κάνει
σπουδαία πράγματα όταν μεγαλώσει.**

Μέγας Αλέξανδρος

Βασιλιάς και Στρατηλάτης
Πέλλα, Μακεδονία 356 π.Χ. – Βαβυλώνα 323 π.Χ.

Το σπουδαίο αγόρι που κυβέρνησε από νεαρή ηλικία τη μεγαλύτερη αυτοκρατορία στον αρχαίο κόσμο

Ολοι με θυμούνται ως έναν από τους μεγαλύτερους στρατηλάτες της Ιστορίας, αλλά υπήρξα κάποτε κι εγώ μικρό παιδί.

Ακόμα και όταν ήμουν μωρό, οι προσδοκίες των άλλων από μένα ήταν τεράστιες. Άλλωστε ήμουν ο γιος του Φιλίππου Β΄ που υπήρξε βασιλιάς της Μακεδονίας, ξακουστός πολεμιστής με πολυάριθμες νίκες στο πεδίο της μάχης και πρωταθλητής των Ολυμπιακών Αγώνων.

Από πολύ νεαρή ηλικία άρχισα να διερωτώμαι πώς θα μπορούσα να φανώ αντάξιος του πατέρα μου, μολονότι είχα σίγουρα όλα τα προσόντα για να το καταφέρω.

Δάσκαλός μου ήταν ο φημισμένος Αριστοτέλης, ο σοφότερος φιλόσοφος εκείνης της εποχής. Επιπλέον η μητέρα μου, η Ολυμπιάδα, κόρη του βασιλιά της Ηπείρου, με έβλεπε ως ημίθεο του οποίου η καταγωγή έφτανε μέχρι τον μυθικό Αχιλλέα. Μου έλεγε συνεχώς ότι προοριζόμουν για σπουδαία πράγματα και ότι θα γνώριζα ασύγκριτη επιτυχία.

Δεν ήμουν σίγουρος αν έπρεπε να την πιστέψω, αλλά το ταλέντο μου επιβεβαιώθηκε σύντομα.

Μια μέρα ένας έμπορος έφερε στην αυλή ένα όμορφο μαύρο άλογο. Ήταν αριστοκρατικό, περήφανο και γεροδεμένο, μόνο που δεν μπορούσε κανένας να το ιππεύσει. Ο πατέρας μου ετοιμαζόταν να αρνηθεί την αγορά του, αλλά εγώ επέμενα ότι θα δάμαζα το άλογο. Ήμουν μόλις δώδεκα ετών. Αγνόησα τα σαρκαστικά σχόλια και τα γέλια των ανθρώπων γύρω μου, πλησίασα το άλογο και άρχισα να χαϊδεύω τη

μουσούδα του ώσπου πρέμισε. Έπειτα, την κατάλληλη στιγμή, πήδησα με αποφασιστικότητα πάνω στην πλάτη του. Το ζώο αμέσως χαλάρωσε και από κει και πέρα δεν δεχόταν να το ιππεύσει κανένας άλλος εκτός από μένα. Το ονόμασα Βουκεφάλα και έγινε ο ακώριτος σύντροφός μου, τόσο σε καιρό ειρήνης όσο και σε περίοδο πολέμου.

Και η αλήθεια είναι ότι διεξήγαμε πολλούς πολέμους!

Στην αρχή έπρεπε να αντιμετωπίσουμε τους γείτονές μας από τον ευρύτερο ελλαδικό χώρο που είχαν διαφορετικό σύστημα διακυβέρνησης από εμάς τους Μακεδόνες. Κάθε πόλη-κράτος ήταν ανεξάρτητη και δεν υπήρχε βασιλιάς. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν δέχτηκαν ποτέ να τους κυβερνήσει ο πατέρας μου. Όταν τον σκότωσε ένας από τους στρατιώτες του μαχαιρώνοντάς τον στην πλάτη, επαναστάτησαν αμέσως, σίγουροι ότι ήμουν πολύ νέος και αδύναμος για να ασκήσω με πυγμή τα βασιλικά μου καθήκοντα.

Πόσο άδικο είχαν! Με το ιππικό και τις τρομακτικές μου φάλαγγες που ήταν οπλισμένες με επιμήκη δόρατα, κατατρόπωνα όλους τους αντιπάλους

“Η μοίρα όλων εξαρτάται από τη συμπεριφορά του καθενός”

Μέγας Αλέξανδρος

**Θα ήθελες να μοιάσεις στον Αλέξανδρο;
Να ακολουθείς τους στόχους σου
με επιμονή, χωρίς να εγκαταλείπεις ποτέ
την προσπάθεια.**

και απέκρουα τις επιθέσεις τους, αναγκάζοντάς τους να με δεχτούν ως τον αδιαμφισβήτητο ηγέτη όλης της Ελλάδας. Αυτές οι νίκες πυροδότησαν μέσα μου μια λαχτάρα για περισσότερες κατακτήσεις. Χάρη στη στήριξη του στρατού και των έμπιστων αρχιστρατήγων μου, τόλμησα να προχωρήσω παραπέρα.

Στα ανατολικά της επικράτειάς μας βρισκόταν η μεγάλη Περσική Αυτοκρατορία. Για ένα μεγάλο διάστημα αποτελούσε αγκάθι στην καρδιά μου, διότι ήταν πολύ πιο μεγάλη και ισχυρή από το δικό μου βασίλειο. Οι υπήκοοί μου ζούσαν με τον φόβο ότι αργά ή γρήγορα θα ξεσπούσε κάποια διαμάχη ανάμεσά μας. Η σύγκρουση με έναν τόσο επιβλητικό εχθρό έμοιαζε χαμένη υπόθεση... όχι για μένα, όμως!

Συγκέντρωσα τον μεγαλύτερο στρατό που υπήρξε ποτέ και ξεκίνησα τις εκστρατείες στις χώρες της Ανατολής. Μπορεί να υπερτερούσαν αριθμητικά, αλλά εγώ διέθετα το ταλέντο στη στρατηγική. Αυτό χρειάζεται για να κερδίσεις μια μάχη.

Όσο προχωρούσα τόσο περισσότερες εκτάσεις αποσπούσα από τον εχθρό. Τα μαντεία προμήνυαν συνεχώς τη σίγουρη νίκη μου, αποκαλώντας με αήττητο. Εγώ, από τη μεριά μου, θεωρούσα ότι ήμουν ασταμάτητος. Προόλωνα διαρκώς χωρίς να υποχωρώ ποτέ, φτάνοντας όλο και βαθύτερα στα εχθρικά εδάφη. Αν παρουσιαζόταν κάποιο εμπόδιο μπροστά μου, το αντιμετώ-

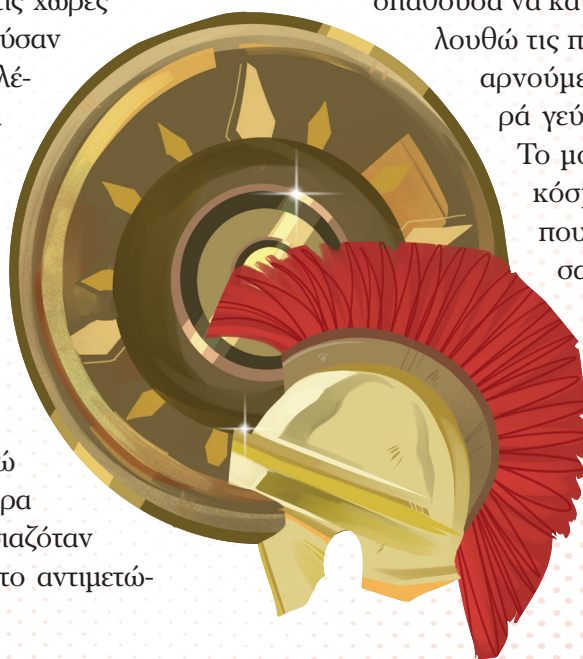
πιζα με αποφασιστικότητα και χωρίς δισταγμό, ακριβώς όπως είχα κάνει όταν έλυσα τον περίπλοκο Γόρδιο Δεσμό με ένα χτύπημα του σπαθιού μου.

Σε κάθε περιοχή που κατακτούσα, έχτιζα καινούριες πόλεις που όλες έφεραν το όνομά μου: Αλεξάνδρεια. Κατάφερα να αποσπάσω σημαντικές εκτάσεις από την περσική επικράτεια, μεταξύ των οποίων η Αίγυπτος και η Τουρκία, αλλά δεν μου ήταν αρκετό. Στο τέλος κινήθηκα προς την πρωτεύουσα του βασιλείου της Περσίας, τη Βαβυλώνα.

Εκεί ήρθα επιτέλους αντιμέτωπος σε ανοιχτή έκταση με τους αντιπάλους μου. Ο στρατός τους ήταν διπλάσιος από τον δικό μας και ο βασιλιάς τους Δαρείος είχε επιστρατεύσει πολεμικές μηχανές εξοπλισμένες με δρεπάνια και ορδές ελεφάντων που ήταν εκπαιδευμένοι να μάχονται. Μπροστά στην ανελέητη επίθεση του ιππικού μου, τρομοκρατήθηκαν και εγκατέλειψαν το πεδίο της μάχης, χαρίζοντάς μου τη νίκη. Στην επόμενη μάχη, που εκτυλίχθηκε κοντά στην ίδια την πρωτεύουσα, ο Δαρείος αναγκάστηκε να υποχωρήσει ξανά. Εισέβαλα θριαμβευτικά στην υπέροχη Βαβυλώνα και κατέλαβα τον θρόνο, με αποτέλεσμα να γίνω ηγεμόνας μιας κολοσσιαίας αυτοκρατορίας.

Σε αντίθεση με όσους πιστεύουν ότι υπήρξα ένας άπληστος κατακτητής που ήθελε να κυριεύσει τη γη και την περιουσία των άλλων ανθρώπων, αυτό που προσπαθούσα να κάνω σε όλη μου τη ζωή ήταν να ακολουθώ τις προειδοποιήσεις του δασκάλου μου, αρνούμενος την πολυτέλεια, τα δαπανηρά γεύματα και την ανούσια ψυχαγωγία. Το μόνο που ήθελα ήταν να ενώσω τον κόσμο σε μια μεγάλη ενιαία κοινότητα που θα σεβόταν τις διαφορές στη γλώσσα, τη θρησκεία και την κουλτούρα.

Ταυτόχρονα θα προωθούσε τις εξελιγμένες ιδέες του ελληνικού πολιτισμού.

Ναπολέων Βοναπάρτης

Στρατηγός και Αυτοκράτορας
Αιάκειο, Κορσική 1769 – Νήσος Αγίας Ελένης 1821

Το σπουδαίο αγόρι που όταν μεγάλωσε κατάφερε να ενώσει την Ευρώπη κάτω από την ηγεσία του.

Γεννήθηκα στην Κορσική, ένα νησί της Γαλλίας, από μια οικογένεια ιταλικής καταγωγής. Οι γονείς μου είχαν αποκτήσει πρόσφατα κάποιο τίτλο ευγενείας, αλλά δεν ήταν πλούσιοι. Ωστόσο, ο πατέρας μου, ένας εξαιρετικά φιλόδοξος άνθρωπος, κατάφερε να μου εξασφαλίσει μια υποτροφία στη στρατιωτική σχολή της Μπριέν, στη Γαλλία.

Έτσι, σε ηλικία εννέα ετών αναγκάστηκα να αφήσω τον τόπο όπου είχα μεγαλώσει. Δεν ήταν εύκολη περίοδος. Οι συμμαθητές μου, που ήταν πολύ πιο αριστοκράτες και πλούσιοι από μένα, με στοχοποιούσαν διαρκώς. Με κορόιδευαν επειδή η προφορά μου πρόδιδε την κορσικανική καταγωγή μου, κάτι που ήταν αρκετό για να με βλέπουν ως ξένο αλλά και φτωχό. Υπέφερα πολύ και το αποτέλεσμα ήταν να αποτραβηχτώ από τους συνομηλικούς μου. Τους μισούσα για την αγένειά τους και τη μεγάλη ιδέα που είχαν για τον εαυτό τους, παρόλο που στην πραγματικότητα δεν άξιζαν τίποτε και πήγαιναν σ' αυτή τη σχολή χάρη στην υψηλή καταγωγή τους. Ένωθα ήδη ότι ήμουν πολύ καλύτερος απ' αυτούς, πράγμα που επιβεβαιώθηκε λίγο αργότερα.

Ένα χειμωνιάτικο πρωινό, στην αυλή του σχολείου αρχίσαμε να παίζουμε χιονοπόλεμο. Εγώ, που είχα ταλέντο στον σχεδιασμό στρατηγικής και ήξερα πολύ καλό σημάδι, υπολόγισα προσεκτικά τις τροχιές και τις κινήσεις

των αντιπάλων μου ώσπου τους νίκησα όλους. Δεν είναι τυχαίο που όταν έφυγα επιτέλους από το σχολείο είχα προαχθεί σε υπολοχαγό πυροβολικού!

« Η ιστορία γράφεται από τους νικητές »

Στο μεταξύ, μακριά από την Μπριέν, στην πρωτεύουσα του Παρισιού, επικρατούσε αναβρασμός. Ο λαός, επηρεασμένος από τις προοδευτικές ιδέες των φιλοσόφων του Διαφωτισμού και δυσαρεστημένος από τις συνθήκες φτώχειας στις οποίες ζούσε, είχε επαναστατήσει ενάντια στην απόλυτη εξουσία του βασιλιά. Ακολούθησαν βίαιες συγκρούσεις και στη συνέχεια ιδρύθηκε μια δημοκρατία διακηρύσσοντας τις αρχές της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλοσύνης ανάμεσα σε όλους τους πολίτες. Εγώ που είχα συνειδητοποιήσει από μικρός πόσο άδικο ήταν τα προνόμια της αριστοκρατίας, ασπάζομαι αυτά τα ιδανικά με όλη μου την καρδιά.

Αποφάσισα να κάνω τα πάντα για να διατηρήσω τις ίδιες αρχές και στην υπόλοιπη Ευρώπη, ένα πολύ δύσκολο εγχείρημα διότι όλες οι άλλες χώρες ήταν μοναρχίες με βασιλιάδες και βασίλισσες που προφανώς δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν την εξουσία και την περιουσία τους.

Ναπολέον Βοναπάρτης

Αυτά τα έθνη σχημάτιζαν από την αρχή έναν συνασπισμό εναντίον της Γαλλίας και εγώ βρέθηκα στην πρώτη γραμμή για να υπερασπιστώ την πατρίδα μου.

Το ταλέντο μου στον σχεδιασμό στρατηγικής έγινε εμφανές στους ανωτέρους μου κατά τη διάρκεια μιας μάχης στην Τουλόν. Μπορεί να ήμουν ένας ασήμαντος αξιωματικός, αλλά χάρη στις οδηγίες μου για την παράταξη των κανονιών απέναντι στους οπαδούς της μοναρχίας, ο γαλλικός στρατός κατάφερε να ανακαταλάβει την πόλη.

Χάρη στην πολύτιμη προσπάθειά μου, προάχθηκα σε ταξίαρχο· ένα μεγάλο άλμα προς τα εμπρός! Ήταν η αρχή μιας εκπληκτικής πορείας και πολύ σύντομα όλοι μιλούσαν για μένα. Πολέμησα και κατατρόπωσα τους Αυστριακούς και κατέκτησα ολόκληρη την Ιταλία, αλλά δεν είχα πρόθεση να σταματήσω εκεί. Ονειρευόμουν ότι όλη η Ευρώπη θα γινόταν ένα μεγάλο ενιαίο έθνος καθοδηγούμενο από τα δημοκρατικά ιδεώδη της Γαλλικής Επανάστασης.

Δεν είχα ξεχάσει και τον υπόλοιπο κόσμο. Πραγματικά, μία από τις επόμενες κινήσεις μου ήταν να εισβάλω στην Αίγυπτο. Αυτή ήταν μία, κατά κύριο λόγο, συμβολική κίνηση αν και μικρής διάρκειας, δυστυχώς. Οι Βρετανοί χρησιμοποίησαν τον ισχυρό στόλο τους και με ανάγκασαν να οπισθοχωρήσω... αλλά εγώ δεν τα παράτησα.

Κερδίζοντας τη μία μάχη μετά την άλλη, επέβαλα τη γαλλική κυριαρχία στη μισή Ευρώπη και κατάφερα να εκλεγώ Πρώτος Υπάτος της Δημοκρατίας, που ουσιαστικά αντιστοιχούσε στον απόλυτο ηγέτη της χώρας. Αυτό δεν ήταν αρκετό, όμως. Με τη στήριξη τόσο του λαού όσο και του στρατού, κατάφερα να διοριστώ Αυτοκράτορας· ένας σημαντικός στόχος για ένα παιδί γεννημένο στο χωριό ενός νησιού!

Ως τότε είχα γίνει παγκοσμίως γνωστός... και ήμουν ένας από τους πιο μισητούς ανθρώπους.

Θα ήθελες να μοιάσεις στον Ναπολέοντα; Να μαθαίνεις από τις επιτυχίες αλλά και από τις αποτυχίες σου...

Τα έθνη που είχα κατακτήσει επαναστάτησαν εναντίον μου και έπειτα από έναν φριχτό πόλεμο στη ρωσική στέπα που αποδεκάτισε τους περισσότερους στρατιώτες μου, οι αντίπαλοί μου συμάχησαν και κατάφεραν να με συντρίψουν, εξορίζοντάς με στην Έλβα, ένα νησί πολύ μικρότερο απ' αυτό στο οποίο είχα γεννηθεί. Ακόμα και τότε, όμως, δεν τα παράτησα.

Ένα βράδυ κατάφερα να αποδράσω με μια βάρκα και έφτασα στα γαλλικά παράλια. Ανέκτησα την εξουσία εν μέσω της ενθουσιώδους επιδοκιμασίας των παλιών υποστηρικτών μου, των Γάλλων πολιτών, και έπειτα προήλασα αποφασιστικά ενάντια σε εκείνους που ευθύνονταν για την ήττα μου: τους Βρετανούς –όπως πάντα– και τους συμμάχους τους από την Πρωσία. Η τελική μάχη δόθηκε στην επαρχία του Βελγίου, κοντά στο χωριό Βατερλό. Στην αρχή όλα έδειχναν ότι θα κέρδιζα τη μάχη, αλλά τα πράγματα άλλαξαν όταν έφτασαν οι Πρώσοι. Στο τέλος νικήθηκε. Αυτή τη φορά εξορίστηκα ακόμα πιο μακριά, σ' ένα νησί στη μέση του Ατλαντικού Ωκεανού.

Αυτό ήταν το τέλος της περιπέτειάς μου, αλλά όχι του ονείρου μου...

**Σήμερα η ενωμένη Ευρώπη
μοιάζει πολύ με αυτή που
πάντα ονειρευόμουν!**

Μαχάτμα Γκάντι

— — — — — **Ηγέτης** — — — — —

Πορμπαντάρ, Ινδία 1869 – Νέο Δελχί, Ινδία 1948

Το σπουδαίο αγόρι που έγινε ηγέτης του μεγαλύτερου ειρηνευτικού κινήματος στην Ιστορία

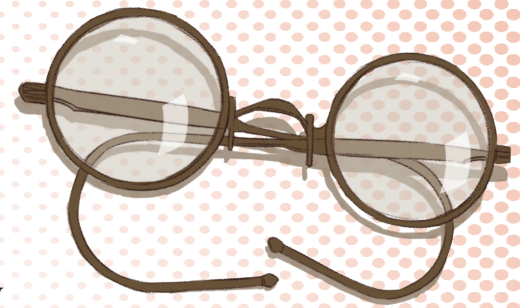
Μπορείτε να ξεκινήσετε μια επανάσταση και να ανατρέψετε τη ροή της Ιστορίας ακόμα και ακροπερπατώντας. Μπορείτε να γίνετε στρατιώτες ακόμα και χωρίς όπλα. Μην φοβάστε, όμως. Ονομάζομαι Μοχάντας Καραμτσάντ Γκάντι και η δική μου επανάσταση ξεκίνησε με πολύ αργά βήματα.

Μικρός ήμουν αδύναμος, φοβητσιάρης και απίστευτα ντροπαλός. Δεν τα πήγαινα καλά στο σχολείο και οι συμμαθητές μου με πείραζαν, οπότε προτιμούσα να κάθομαι στο σπίτι μου με ένα βιβλίο, κρεμασμένος από το σάρι της μητέρας μου, μιας πολύ θρήσκαας γυναίκας την οποία υπάκουα τυφλά.

Μια μέρα στο θέατρο με άγγιξε η ιστορία του Χαριστοσάντρα, ενός βασιλιά που είχε χάσει τη γυναίκα του και τα παιδιά του στην αναζήτησή του για την αλήθεια. «Θέλω να του μοιάσω», αποφάσισα. Είχα έναν νεαρό φίλο, τον Γιούκα. Στην Ινδία υπάρχει ένα σύστημα πολύ αυστηρού διαχωρισμού της κοινωνίας και ο Γιούκα ανήκε στους παρίες, τη χαμηλότερη στάθμη της κοινότητας. Του έδωσα μερικά γλυκά και η μητέρα μου με μάλωσε: «Μοχάνια! Δεν ξέρεις ότι η ανώτερη ινδουιστική κάστα δεν πρέπει να πλησιάζει τους ανέγγιχτους; Πήγαινε να πλυθείς αμέσως!» Είχα μείνει κατάπληκτος διότι δεν είχα σκεφτεί ποτέ ότι ο Γιούκα ήταν διαφορετικός από μένα! Εκείνη τη φορά υπάκουσα, αν και απρόθυμα και με θλίψη.

Στην εφηβεία άρχισα να καπνίζω στα κρυφά και να κλέβω μερικά νομίσματα. Σύντομα, όμως, άρχισα να νιώθω τόσο έντονα τύψεις που έγραψα μια επιστολή και

ομολόγησα τα πάντα στον πατέρα μου. Νόμιζα ότι θα θύμωνε μαζί μου και θα με χτυπούσε. Αντίθετα, όμως, όταν διάβασε το γράμμα μου, το έκανε κομματάκια και άρχισε να κλαίει δίχως να πει κουβέντα. Αυτή ήταν η χειρότερη τιμωρία για μένα. Για πρώτη φορά συνειδητοποίησα ότι η σάτυα – *η αλήθεια* – περιέκλειε την *αχίμσα* – μη βία. Όπως ήταν φυσικό, δεν άγγιξα ποτέ άλλο τοιγάρο στη ζωή μου.

“**Γίνε εσύ η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο**”

Το 1893 και αφού τελείωσα τις σπουδές Νομικής στο Λονδίνο, ταξίδεψα μέχρι τη Νότια Αφρική όπου είχα βρει δουλειά. «Αυτό το βαγόνι είναι μόνο για λευκούς. Φύγε», μου

είπε ο ελεγκτής με περιφρονητικό ύφος, παρόλο που του είχα δείξει, όπως όφειλα, το εισιτήριό μου για την πρώτη θέση. Εγώ αρνήθηκα να κουνηθώ και στον επόμενο σταθμό με ανάγκασε να κατεβώ από το τρένο!

Αυτό το συμβάν άλλαξε τελείως τη ζωή μου. Έπαψα να περιπλανιέμαι αδέξια μέσα στα δικαστήρια και άρχισα να παλεύω για τα δικαιώματα των μεταναστών από την Ινδία. Είχα επινοήσει μια μέθοδο με το όνομα *σατγαγκράχα*, τη σανσκριτική λέξη για τη δύναμη της αλήθειας: έδειχνα ανυπακοή στους άδικους νόμους, αλλά δεχόμουν πρόθυμα την επακόλουθη τιμωρία, όποια κι αν ήταν αυτή. Χιλιάδες Ινδοί μετανάστες συμπορεύτηκαν μαζί μου, χτυπήθηκαν ή συνελήφθησαν

Μαχάτμα Γκάντι

χωρίς να σηκώνουν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι. Τελικά, οι νόμοι της Νότιας Αφρικής άλλαξαν.

Είκοσι χρόνια αργότερα επέστρεψα στην Ινδία. Η χώρα μου κυβερνιόταν επί αιώνες από τη Βρετανία που εκμεταλλευόταν τον απίθανο πλούτο της και άφηνε τους Ινδούς σε συνθήκες φρικτής φτώχειας. Ταξίδεψα από τη μία άκρη της χώρας στην άλλη, ακούγοντας τα βάσανα των ανθρώπων, και κατάλαβα ότι είχε έρθει η ώρα να πολεμήσουμε για την ανεξαρτησία μας. Ήμουν σίγουρος ότι θα τα καταφέρναμε. Το μόνο που χρειαζόταν ήταν να επιστρέψουμε στον απλό τρόπο ζωής των χωριών μας και να απορρίψουμε τους νόμους ή τον δυτικό τρόπο ζωής με αποφασιστικό αλλά ειρηνικό τρόπο.

Πρότεινα να υφαίνουμε μόνοι μας το ύφασμα για τα ρούχα μας ώστε να μποϊκοτάρουμε τα αγγλικά προϊόντα. Κάπως έτσι το *τσάρκα* –ο αργαλειός μας– έγινε το σύμβολο της μη βίαιης επανάστασής μου. Προώθησα επιπλέον την προσεκτική προσωπική υγιεινή, την καλύτερη παιδεία και υποστήριξα με όλες τις δυνάμεις μου το τέλος των «ανέγγιχτων» και του ταξικού συστήματος, ενώ ένιωθα όλο και πιο σίγουρος για την απόλυτη ανάγκη να δείχνουμε σεβασμό προς κάθε ζωντανό πλάσμα.

Η πιο ευρέως προβεβλημένη δράση μου ήταν η Πορεία του Αλατιού το 1932. Ο φόρος που επέβαλαν οι Βρετανοί στο αλάτι μάς απαγόρευε ακόμα και να το συλλέγουμε, κάτι που επηρέαζε κυρίως τις φτωχότερες τάξεις. Έτσι ξεκίνησα μια πορεία με μερικούς φίλους και ακολούθους προς τα παράλια. Περπατήσαμε 380 χιλιόμετρα, ενώ στην πορεία ενώνονταν μαζί μας ορδές από κόσμο. Όταν φτάσαμε στη θάλασσα, φτιάξαμε πάνω στην ακτή ένα τεράστιο βουνό από αλάτι. Ο βρετανικός στρατός συνέλαβε περισσότερα από 60.000 άτομα, μαζί με εμένα. Χάρη στους δημοσιογράφους, όμως, η μη βίαιη αντίδρασή μας έγινε πρωτοσέλιδο σε όλο τον κόσμο... Είχαμε νικήσει! Είχαμε ανατρέψει την ιστορία, όχι με τη δύναμη των όπλων αλλά με τη δύναμη της αλήθειας!

Κατά τη διάρκεια της ζωής μου υλοποίησα

αρκετές δράσεις όπως αυτή. Έκανα απεργία πείνας για μεγάλα χρονικά διαστήματα και πέρασα 2.338 μέρες στη φυλακή, και όλα αυτά για την απελευθέρωση της Ινδίας από τη Βρετανική Αυτοκρατορία και την ειρηνική συνύπαρξη ινδουιστών και μουσουλμάνων. Εκατομμύρια άνθρωποι με ακολούθησαν. Με θεωρούσαν πνευματικό ηγέτη και με αποκαλούσαν *Μαχάτμα*, *Μεγάλη Ψυχή*. Δεν ήμουν ματαιόδοξος και δεν μου άρεσε αυτό το όνομα, αλλά στο τέλος αυτό που μετρούσε ήταν ότι η ινδική σημαία μπορούσε να κυματίζει ελεύθερα από τα παράθυρα του κόσμου. Έπρεπε να γίνουν πολλά ακόμη για την ενότητα της χώρας, και είχα αποκτήσει εχθρούς.

Κατά τη διάρκεια μιας δημόσιας προσευχής, ένας νεαρός ινδουιστής έσκυψε μπροστά μου και με πυροβόλησε.

Σήμερα, η δεύτερη μέρα του Οκτώβρη είναι εθνική γιορτή στην Ινδία και ημέρα μη βίας για τα Ηνωμένα Έθνη. Ούτε ο ίδιος ο θάνατος δεν μπορεί να σταματήσει κάποιον που πιστεύει πραγματικά στην ειρήνη.

Ήμουν ένας μικρός άνθρωπος, αλλά η επανάστασή μου ήταν μεγάλη... και παραμένει ζωντανή.

**Θα ήθελες να μοιάσεις στον Γκάντι;
Να ακολουθείς πάντα
την εσωτερική φωνή σου
για να ανακαλύψεις τον εαυτό σου.**

